

ÎNCHEIERE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente, reprezentată de avocatul Nicolae Frumosu,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la obligarea sesizării instanței de judecată în vederea anulării contractelor,

împotriva deciziei din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente și s-a menținut hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, constată:

La 23 februarie 2017 Asociația Obștească Asociația Presei Independente a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Autorității Naționale de Integritate, prin care a solicitat obligarea Agenției Naționale de Integritate de a sesiza instanța de judecată competentă în vederea anulării contractelor: contractul nr. 15 din 02.01.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 60 din 02.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 69 din 29.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 203 din 04.11.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 71 din 10.03.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 66/1 din 15.05.2012 (încheiat între ÎI „Nătălița-Caracuian”); contractul nr. 8 din 09.01.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractele nr. 208 din 25.11.2013, nr. 218 din 12.11.2012, nr. 151 din 10.08.2012 și nr. 209 din 07.10.2014 (încheiate între SRL „Vlasalux” și Primăria or. Ialoveni).

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la data de 04 februarie 2016 prin procesul-verbal nr. 03/33, Comisia Națională de Integritate a inițiat un control privind eventuala încălcare a regimului juridic al conflictului de interese pentru anul 2014 în privința lui Gheorghe Caracuian, ex-primar al or. Ialoveni. În consecință, a fost emis actul de constatare nr. 03/88 din 31.03.2016, prin care s-a dispus:

constatarea încălcării regimului juridic al conflictului de interese, de către Gheorghe Caracuian, ex-primarul or. Ialoveni, prin nedeclararea în termenul și modul stabilit conflictul de interese și semnarea a 10 contracte pentru achiziționarea bunurilor/lucrărilor/serviciilor în valoare totală de 222 518,1 lei; sesizarea Centrului Național Anticorupție în vederea examinării faptului nedeclarării și admiterii conflictului de interese de către Gheorghe Caracuian, prin prisma prevederilor articolului 313² Cod contravențional; sesizarea instanței de judecată privind anularea contractelor cu nr. 208 din 25.11.2013, nr. 218 din 12.11.2012, nr. 151 din 10.08.2012 și nr. 209 din 07.04.2014 încheiate cu SRL „Vlasalux”.

Din conținutul actului de constatare nr. 03/88 din 31.03.2016 rezultă cu certitudine că în perioada 15.05.2012-07.10.2014 de către Primăria or. Ialoveni, în persoana primarului Gheorghe Caracuian, au fost încheiate 11 contracte de achiziții publice cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la conflictul de interese, în concret, încălcarea art. 5 alin. (1) și (2), art. 9 alin. (1) lit. a), b), art. 11.

Cu privire la încheierea contractului nr. 8 din 03.01.2014, Comisia Națională de Integritate a adoptat actul de constatare nr. 02/71 din 22.05.2014, prin care s-a dispus constatarea încălcării regimului juridic al conflictului de interese și sesizarea instanței de judecată privind anularea contractului respectiv, astfel Comisia Națională de Integritate urma, ca prin actul de constatare nr. 03/88 din 31.03.2016, să dispună sesizarea instanței de judecată privind anularea celorlalte 10 contracte administrative.

La data de 12 ianuarie 2017 în adresa Agenției Naționale de Integritate a fost expediată o cerere prealabilă, prin care s-a solicitat: sesizarea de către Autoritatea Națională de Integritate a instanței de judecată în vederea anulării contractelor: contractul nr. 15 din 02.01.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 60 din 02.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 69 din 29.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 203 din 04.11.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 71 din 10.03.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 66/1 din 15.05.2012 (încheiat între ÎI „Nătălița-Caracuian”)-contracte pentru care nu s-a dispus, prin actele de constatare, sesizarea instanței de judecată în vederea anulării acestora.

În același timp, Asociația Obștească Asociația Presei Independente, printr-o cerere, a solicitat, de la aceeași instituție, informație cu referire la faptul: dacă actul de constatare nr. 02/71 din 22.05.2014 și actul de constatare nr. 03/88 din 31.03.2016 sunt definitive; în cazul în care actele de constatare nu sunt definitive, prezentarea informației cu referire la etapa de contestare a actelor de constatare menționate; în cazul în care actele de constatare sunt definitive, prezentarea informației cu referire la faptul sesizării instanței de judecată privind anularea contractelor nr. 8 din 09.01.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria or. Ialoveni), nr. 208 din 25.11.2013, nr. 218 din 12.11.2012, nr. 151 din 10.08.2012 și nr. 209 din 07.10.2014 (încheiate între SRL „Vlasalux” și Primăria or. Ialoveni) și etapa judiciară de contestare a acestora.

Din răspunsul la cererea prealabilă, primit de la Agenția Națională de Integritate, rezultă faptul că actele juridice (contractele de achiziții publice): nr. 15 din 02.01.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 60 din 02.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 69

din 29.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 203 din 04.11.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 71 din 10.03.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 66/1 din 15.05.2012 (încheiat între ÎI „Nătălița-Caracuian”) nu au fost contestate în instanța de judecată.

Cu referire la răspunsul la cererea de acces la informații, Agenția Națională de Integritate a confirmat faptul că actele de constatare nr. 02/71 din 22.05.2014 și nr. 03/88 din 31.03.2016 sunt definitive, iar contractele nr. 8 din 09.01.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria or. Ialoveni), nr. 208 din 25.11.2013, nr. 218 din 12.11.2012, nr. 151 din 10.08.2012 și nr. 209 din 07.10.2014 (încheiate între SRL „Vlasalux” și Primăria or. Ialoveni nu au fost contestate în judecată.

În motivarea omisiunii sesizării instanței de judecată cu privire la anularea contractelor enunțate, Agenția Națională de Integritate a făcut trimitere la pct. 19 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 1 din 07.07.2008 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează nulitatea actului juridic, invocând faptul imposibilității repunerii părților în situația inițială. În consecință, este evident că nici unul din cele 11 contracte de achiziții publice de valoare mică, a căror neconformitate cu regimul juridic al conflictului de interese a fost constatată, nu au fost contestate în instanța de judecată, contrar prevederilor legale.

Prin urmare, nu i-a fost soluționată cererea cu privire la sesizarea instanțelor de judecată, de către Agenția Națională de Integritate, în vederea anulării contractelor: contractul nr. 15 din 02.01.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 60 din 02.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 69 din 29.03.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 203 din 04.11.2013 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 71 din 10.03.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria Ialoveni); contractul nr. 66/1 din 15.05.2012 (încheiat între ÎI „Nătălița-Caracuian”), iar din răspunsul la cererea privind accesul la informație rezultă că nici contractele nr. 8 din 09.01.2014 (încheiat între SRL „Ialpanis” și Primăria or. Ialoveni), nr. 208 din 25.11.2013, nr. 218 din 12.11.2012, nr. 151 din 10.08.2012 și nr. 209 din 07.10.2014 (încheiate între SRL „Vlasalux” și Primăria or. Ialoveni), nu au fost contestate în judecată, cu toate că prin actele de constatare s-a dispus acest fapt.

A menționat că interesul reclamantei în vederea anulării contractelor respective este evident, ținând cont de faptul că anume în urma articolului publicat la data de 10.02.2014 pe portalul de știri www.moldovacurata.md, intitulat „Pâine de la firma ginerelui”, în care se relatează despre apariția unei situații de conflict de interese a primarului or. Ialoveni, Comisia Națională de Integritate s-a sesizat și a dispus, prin actul de constatare nr. 02/71 din 22.05.2014, sesizarea instanței de judecată în vederea anulării Contractului nr. 8 din 09.01.2014. Mai mult ca atât, încălcarea, în spațiul public a regimului juridic al conflictului de interese ține de interesul general al societății, iar Asociația Obștească Asociația Presei Independente are ca scop informarea echidistantă a populației cu privire la ilegalitățile comise în spațiul public.

Consideră că se încadrează în prevederile art. 5 lit. a) din Legea contenciosului administrativ, fiind subiect cu drept de sesizare în instanța respectivă. Cu referire la invocarea de către Agenția Națională de Integritate a pct. 19 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 1 din 07.07.2008 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a

legislației ce reglementează nulitatea actului juridic menționează reclamanta că o instituție publică nu poate să decidă asupra oportunității aplicării legislației în vigoare. Din moment ce legea stabilește o obligație imperativă, instituția publică este constrânsă să o exercite, fără a substitui voința legiuitorului, invocând efectele eventuale ale aplicării legii. Mai mult ca atât, contractele de achiziții publice menționate sunt lovite, conform legii, de nulitatea absolută, care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme, care ocrotește un interes general, obștesc. În aceste condiții, omisiunea sesizării instanței de judecată cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de achiziții publice ar periclita interesul obștesc prin menținerea în circuitul civil al unor acte juridice nule absolut. Nu mai puțin important este și faptul că repunerea în situația inițială nu este singurul efect al nulității actului juridic, astfel că urmare a anulării contractelor terții de bună credință sunt îndrituiți la repararea prejudiciului cauzat prin actul juridic nul. Unicul motiv prevăzut de lege, care ar împiedica declararea nulității actelor juridice respective, este invocat la art. 15 alin. (1) din Legea privind declararea averii și intereselor personale. În speță, anularea contractelor de achiziții publice nu poate aduce daune interesului public, dar, din contra, ar exclude ilegalitățile comise în relațiile contractuale a căror parte este și o instituție publică. Necontestarea în instanța de judecată a contractelor de achiziții publice indicate reprezintă o încălcare a legislației, admisă de către Agenția Națională de Integritate, care trebuie înlăturați printr-o acțiune comisivă din partea instituției împuternicite legal.

Prin urmare, instituția competentă cu sesizarea instanței de judecată în vederea anulării actelor administrative încheiate cu nerespectarea prescripțiilor în materie de conflict de interese este Autoritatea Națională de Integritate. Mai mult ca atât, normele invocate au un caracter imperativ, astfel instituindu-se o obligație legală, în sarcina Autorității Naționale de Integritate, de sesizare a instanței de judecată în vederea anulării contractelor administrative respective. Cu toate acestea, Agenția Națională de Integritate nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de lege, respectiv inacțiunea acesteia a creat o falsă reprezentare a legalității contractelor administrative menționate și s-a stabilit o situație de fapt contrară constatărilor de drept efectuate de aceeași instituție de stat.

Prin hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la obligarea sesizării instanței de judecată în vederea anulării contractelor ca fiind neîntemeiată. (f.d. 162, 165-168, vol. I)

Prin decizia din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente și s-a menținut hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 224, 225-233, vol. I)

Instanțele în motivarea soluției sale au reținut că prin prisma art. 10 și 11 din Codul administrativ, se constată că din conținutul actelor de constatare nr. 02/71 din 22 mai 2014 și nr. 03/88 din 31 martie 2016 emise de către Comisia Națională de Integritate, se atestă faptul că destinatarul acestora nu este Asociația Obștească Asociația Presei Independente, deci, terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestui.

Așadar, prin actele administrative nu sunt afectate careva drepturi și interese ale Asociației Obștești Asociația Presei Independente.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 11 martie 2020 Asociația Obștească Asociația Presei Independente, reprezentată de avocatul Nicolae Frumosu, a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei în instanța de apel, sau casarea deciziei instanței de apel și hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii. (f.d. 238-247)

În motivarea recursului reprezentantul recurentei a indicat că instanța de apel la examinarea apelului a comis erori care au dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A menționat că instanța de apel a examinat cererea de apel în lipsa reprezentantului apelantului, cunoscând că acesta este în imposibilitate de a participa în ședință de judecată, fiind depuse cereri de amânare, cu dovezile corespunzătoare, care confirmă imposibilitatea de a fi prezent în ședințele preconizate. Prin urmare, constatările instanței de apel, despre necunoașterea instanței despre absența reprezentantului apelantului în ședință și neprezentarea motivelor absenței sunt absolut arbitrare și nu corespund adevărului.

Consideră că instanța de apel greșit a identificat obiectul litigiului dat. Astfel, în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, obiectul litigiului este impunerea unei acțiuni față de autoritatea publică (acțiunea în realizare) și nu actele de constatare nr. 02/71 din 22.05.2014 și nr. 03/88 din 31.03.2016 emise de Comisia Națională de Integritate a Republicii Moldova, după cum în mod eronat invocă instanța de apel. În aceste condiții, respingerea acțiunii înaintate, cu trimitere la faptul că actele de constatare emise de Comisia Națională de Integritate a Republicii Moldova sunt acte administrative individuale defavorabile, a căror destinatar este o altă persoană decât reclamantul, nu pot fi reținute din simplu motiv că obiectul acțiunii nu constă în anularea acestor acte, dar în impunerea la acțiune a autorității publice (acțiune în realizare).

Cu toate acestea, Autoritatea Națională de Integritate (fosta Comisia Națională de Integritate) nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de lege, respectiv, inacțiunea acesteia a creat o falsă reprezentare a legalității contractelor administrative menționate și s-a stabilit o situație de fapt contrară constatărilor de drept efectuate de aceeași instituție de stat.

La 26 mai 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Autorității Naționale de Integritate copia recursului declarat de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente împotriva deciziei din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 2, vol. II).

Completul specializat relevă că Autoritatea Națională de Integritate a recepționat copia recursului expediat, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d. 4, vol. II)

La data de 29 iunie 2020 Autoritatea Națională de Integritate a depus referință, solicitând declararea inadmisibil a recursului depus de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente, reprezentată de avocatul Nicolae Frumosu împotriva deciziei din 14 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Luând în considerare că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 14 februarie 2020, iar la 11 martie 2020 Asociația Obștească Asociația Presei Independente, reprezentată de avocatul Nicolae Frumosu, a declarat recurs, Completul ajunge la concluzia că recurenta s-a conformat prevederilor legale prevăzute la art. 245 din Codul administrativ și a depus recursul în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurentă este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Asociația Obștească Asociația Presei Independente, reprezentată de avocatul Nicolae Frumosu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh